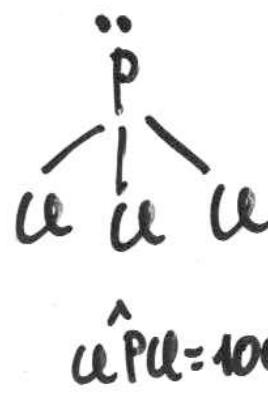
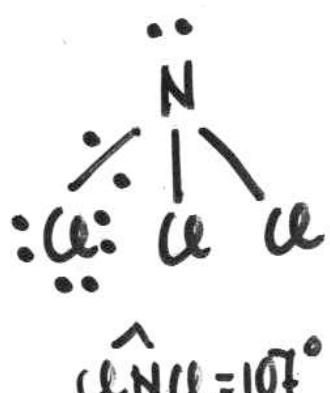
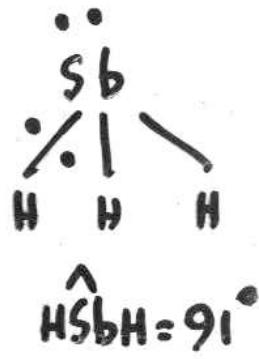
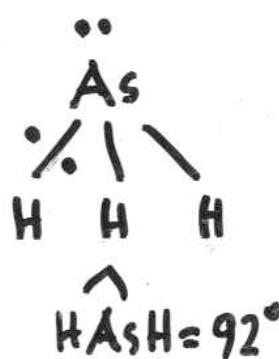
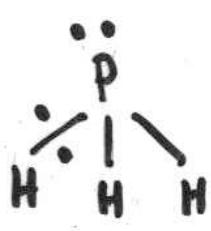
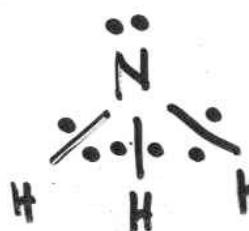
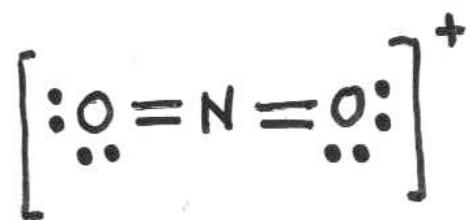
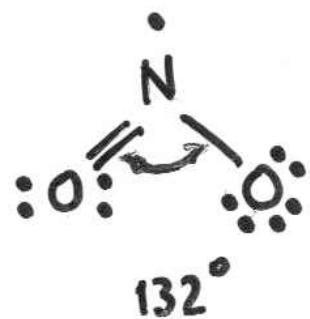
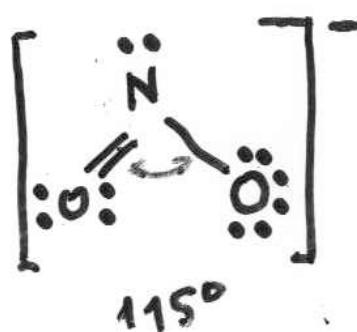
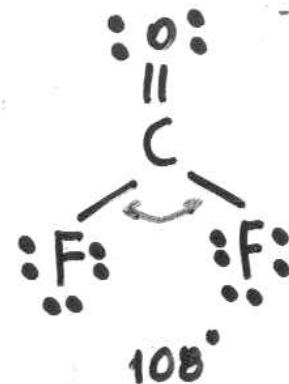
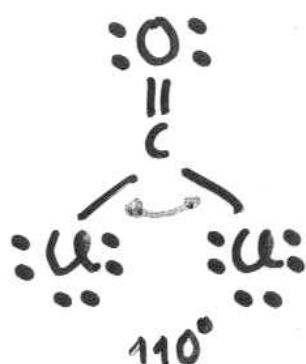
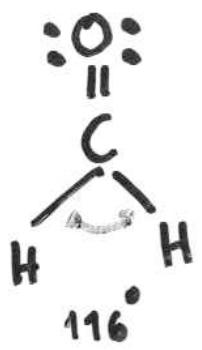

NH_3	107.3°	H_2O	104.5°
PH_3	93.8°	H_2S	92.2°
AsH_3	91.8°	H_2Se	91.0°
SbH_3	91.3°	H_2Te	89.5°

NF_3	102.5°	OF_2	103.2°
PF_3	97.8°	SF_2	98.0°
AsF_3	96.2°		
SbF_3	87.3°		

$\text{NF}_3 \quad 102.5^\circ$

$\text{NCl}_3 \quad 107^\circ$

Τύπος
ΥΒΡΙΔΙΣΜΟΥ

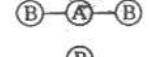
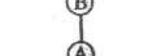
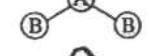
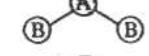
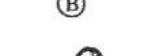
Γραμμική	AB_2	SP
Έπιπεδη τρίγωνη νίκη	AB_3	SP^2
Γωνιακή	$AB_2 E$	SP^2
Τετραεδρική	AB_4	SP^3
Τριγωνική πυρα. μίδα	$AB_3 E$	SP^3
Γωνιακή	$AB_2 E_2$	SP^3
Τριγωνική διπυρα. μίδα	AB_5	SP^3d
Παραμορφωμένο τετράεδρο	$AB_4 E$	SP^3d
Σχημα Τ	$AB_3 E_2$	SP^3d
Γραμμική	$AB_2 E_3$	SP^3d
Οκταεδρικό	AB_6	SP^3d^2
Τετραγωνική πυραμίδα	$AB_5 E$	SP^3d^2
Έπιπεδη τετραγωνική	$AB_4 E_2$	SP^3d^2

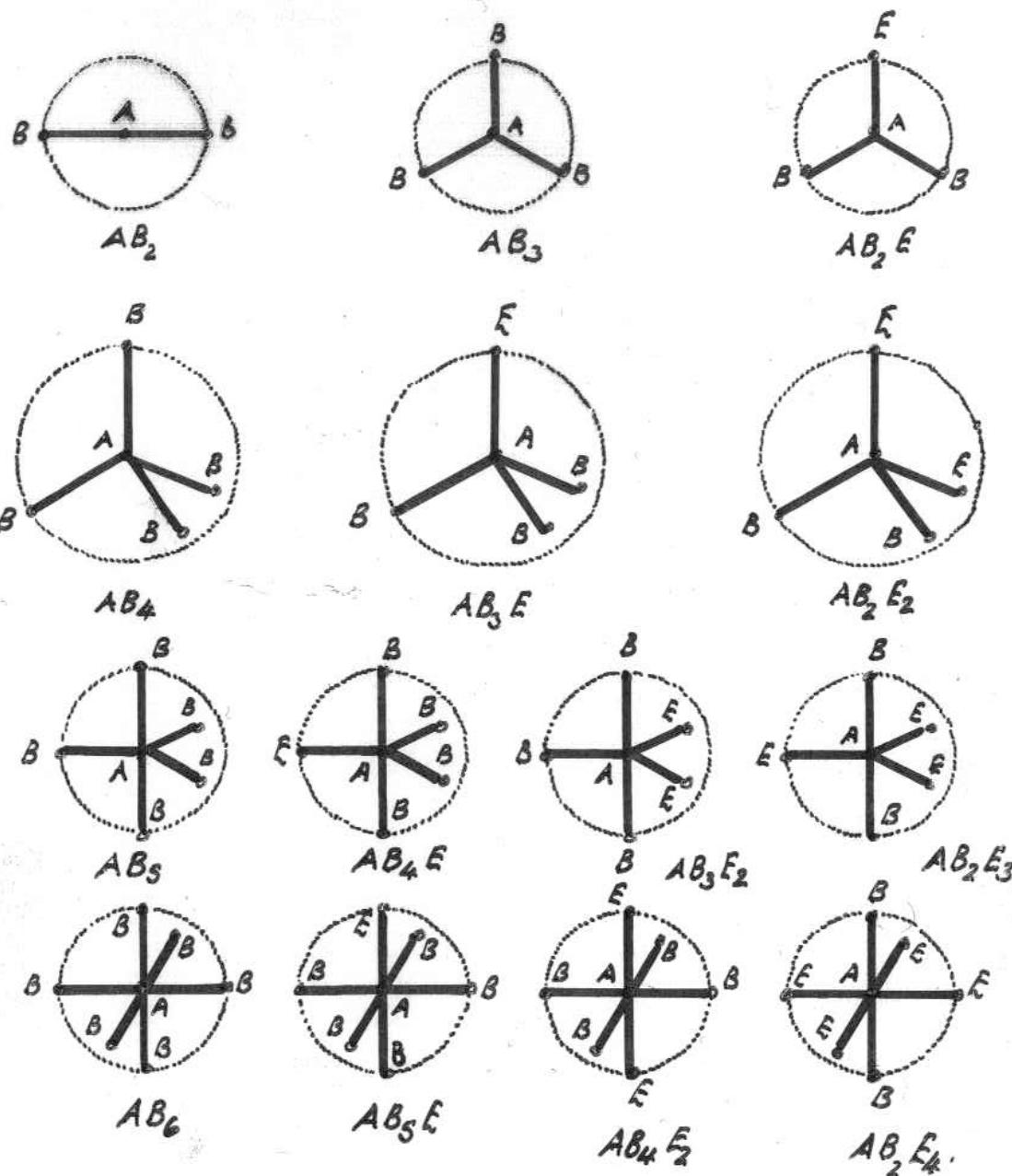
Άριθμός ΣΕΥΓΡΩΝ
ήλειτρονίων
únodo Δεσμικά μονίμη

Γεωμετρία

-Εφαρμογές.

2	2	φ	Γραμμική	CdCl ₂ , ZnCl ₂	*	AB ₂
3	3	φ	Έπιπεδη τριγωνική	BF ₃ , HgCl ₃ ⁻	*	AB ₃
3	2	1	Γωνιακή	SnCl ₂ , GeCl ₂		AB ₂ E
4	4	φ	Τετραεδρική	NH ₄ ⁺ , CH ₄	*	AB ₄
4	3	1	Τριγωνική πυραμίδα	NH ₃ , PH ₃	*	AB ₃ E
4	2	2	Γωνιακή	H ₂ S, H ₂ O	*	AB ₂ E ₂
5	5	φ	Τριγωνική διπυραμίδα	Pcl ₅ , SnCl ₅ ⁻		AB ₅
5	4	1	Παραμορφωμένο			
			Τετράεδρο	TcI ₄ , SF ₄		AB ₄ E
5	3	2	Σχήμα Τ	BzF ₃ , ClF ₃		AB ₃ E ₂
5	2	3	Γειμμική	I ₃ ⁻ , XeF ₂		AB ₂ E ₃
6	6	φ	Δικαεδρική	SF ₆ , PF ₆ ⁻		AB ₆
6	5	1	Τετραγωνική			
			πυριμίδα	IF ₅ , BrF ₅		AB ₅ E
6	4	2	Έπιπεδη			
			Τετραγωνική	XeFa, ICl ₄ ⁻		AB ₄ E ₂

	Electron Groups	Bonding Groups	Unshared Groups	Shape	
AB_2	2	2	0	Linear	 $\text{HgCl}_2, \text{BeCl}_2(g), \text{CO}_2, \text{HCN}$
AB_3	3	3	0	Trigonal planar	 $\text{BF}_3, \text{BCl}_3, \text{BH}_3, \text{SO}_3$
AB_2	3	2	1	Bent	 $\text{SnCl}_2, \text{SO}_2, \text{NO}_2$
AB_4	4	4	0	Tetrahedral	 $\text{CH}_4, \text{SiCl}_4, \text{POCl}_3$
AB_3	4	3	1	Trigonal pyramidal	 NH_3, PF_3
AB_2	4	2	2	Bent	 $\text{H}_2\text{O}, \text{ICl}_2^+, \text{F}_2\text{O}, \text{BrO}_2, \text{SCl}_2$
AB_5	5	5	0	Trigonal bipyramidal	 $\text{PF}_5, \text{PCl}_5, \text{SbF}_5, \text{IO}_3\text{F}_2^-$
AB_4	5	4	1	Distorted tetrahedral	 $\text{SF}_4, \text{IF}_4^+$
AB_3	5	3	2	T-shape	 $\text{ClF}_3, \text{BrF}_3$
AB_2	5	2	3	Linear	 $\text{I}_3^-, \text{ICl}_2^-, \text{XeF}_2$
AB_6	6	6	0	Octahedral	 $\text{SF}_6, \text{PF}_6^-$
AB_5	6	5	1	Square pyramidal	 $\text{IF}_5, \text{BrF}_5, \text{XeOF}_4$
AB_4	6	4	2	Square planar	 $\text{XeF}_4, \text{BrF}_4^-$

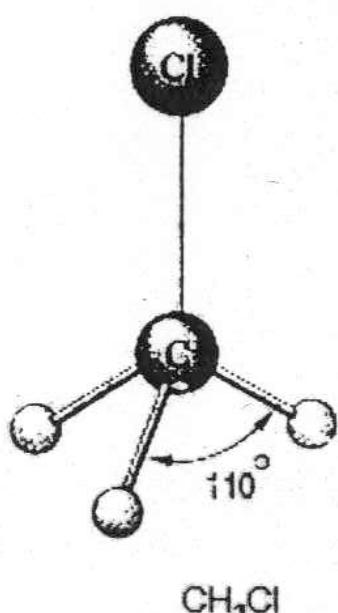
$A = \text{κεντρικό άγομα}$

$B = \text{περιφερειακό άγομα}$

$E = \text{μη δεσμικά ή διη παραγοντικά στο κεντρικό άγομα } A.$

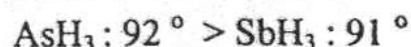
7. Τα δεσμικά ηλεκτρόνια των ηλεκτραρνητικών ατόμων καταλαμβάνουν μεγαλύτερο χώρο από ότι τα αντίστοιχα των λιγότερο ηλεκτραρνητικών, με αποτέλεσμα τα υπόλοιπα δεσμικά ή ελεύθερα ηλεκτρόνια να απλώνονται περισσότερο.

Έτσι, εξηγείται η παραμόρφωση που παρατηρείται στην κανονική τετραεδρική δομή του χλωρομεθανίου CH_3Cl :

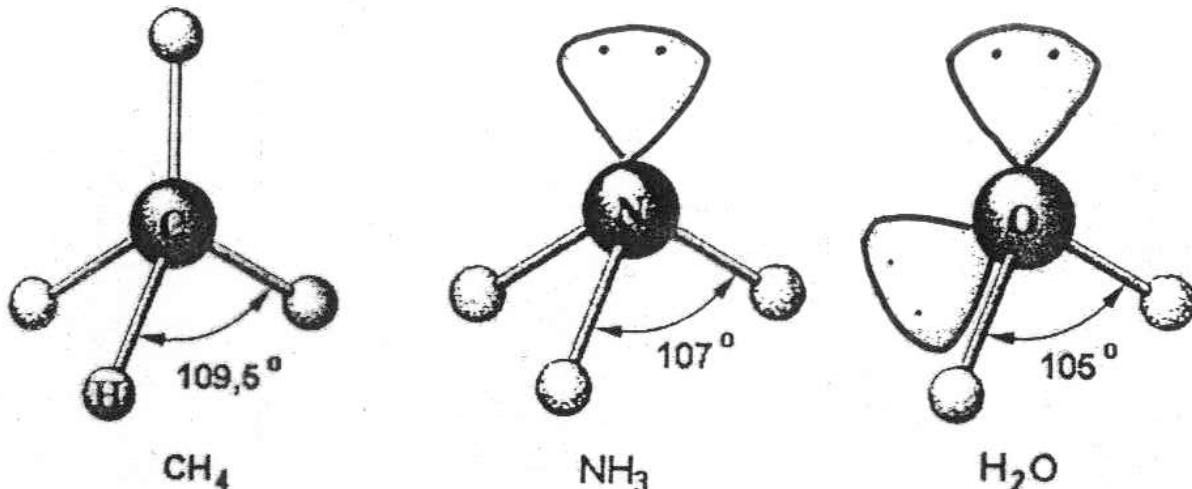
Αποκλίσεις από την κανονική τετραεδρική δομή, λόγω της παρουσίας του ηλεκτραρνητικού υποκαταστάτη Cl,

- Οι γωνίες των δεσμών ελαττώνονται κατά τη σειρά:

επειδή η σειρά ηλεκτραρνητότητας είναι $\text{Sb} < \text{As} < \text{P} < \text{N}$ και ως γνωστόν τα δεσμικά ηλεκτρόνια των πιο ηλεκτραρνητικών ατόμων καταλαμβάνουν μεγαλύτερο χώρο.

6. Η παρουσία μη δεσμικών ζευγών ηλεκτρονίων στο κέντρικό άτομο προκαλεί παραμόρφωση της στερεοχημικής διάταξης, όπως αυτή προκύπτει (με βάση τους προηγούμενους κανόνες) αν προσμετρήσουμε τα μη δεσμικά ως δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων.

Αποκλίσεις από την κανονική τετραεδρική δομή, λόγω της παρουσίας των μη δεσμικών ζευγών ηλεκτρονίων.

Αυτό συμβαίνει επειδή τα μη δεσμικά ζεύγη απωθούν περισσότερο τα άλλα ζεύγη ηλεκτρονίων, καταλαμβάνουν δηλαδή πιο πολύ χώρο απ' ότι τα δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων. Έτσι, έχουμε αποκλίσεις από τα κανονικά σχήματα.

- Η ισχύς των απώσεων μεταξύ των ζευγών ηλεκτρονίων του κεντρικού ατόμου αυξάνεται με την εξής σειρά:

Δεσμικά ζεύγη – Δεσμικά ζεύγη

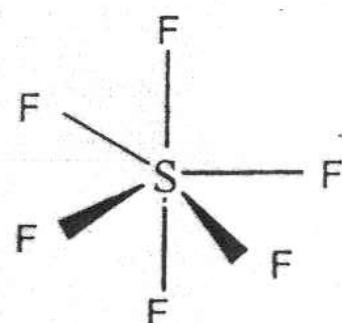
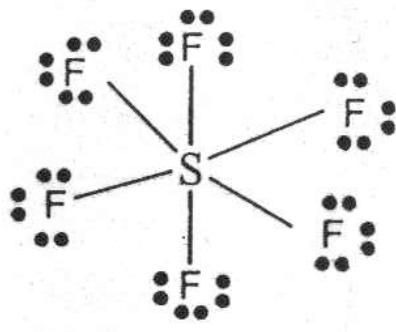
Μη Δεσμικά – Δεσμικά ζεύγη

Μη Δεσμικά – Μη Δεσμικά

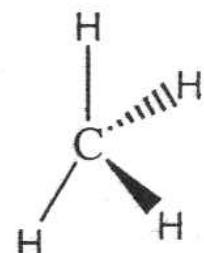
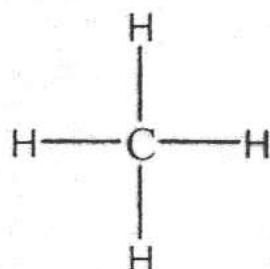
5. Όταν το κεντρικό άτομο μορίου (ή ιόντος) έχει έξι δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων και κανένα μη δεσμικό ζεύγος, τότε το μόριο είναι οκταεδρικό.

μοριακός τύπος τύπος κατά Lewis γεωμετρικό σχήμα

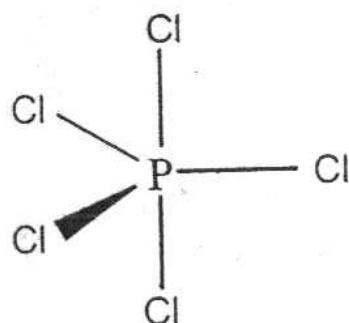
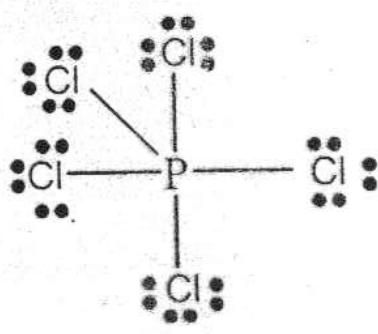
3. Όταν το κεντρικό άτομο (ή ιόντος) έχει τέσσερα δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων και κανένα μη δεσμικό, τότε το μόριο έχει τη γεωμετρία τετραέδρου. Τα τέσσερα δηλαδή ζεύγη ηλεκτρονίων διατάσσονται τετραεδρικά γύρω από το κεντρικό άτομο.

μοριακός τύπος τύπος κατά Lewis γεωμετρικό σχήμα

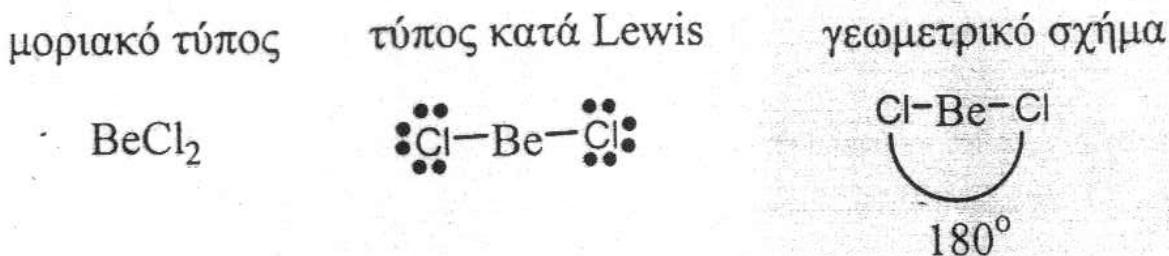
4. Όταν το κεντρικό άτομο μορίου (ή ιόντος) έχει πέντε δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων και κανένα μη δεσμικό ζεύγος, τότε το μόριο είναι τριγωνικό διπυραμιδικό.

μοριακός τύπος τύπος κατά Lewis γεωμετρικό σχήμα

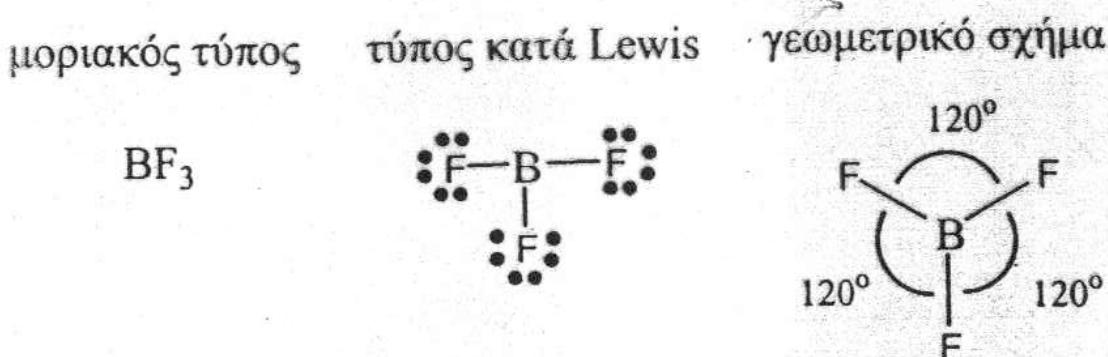

1. Όταν το κεντρικό άτομο ενός μορίου(ή ιόντος) έχει δύο δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων και κανένα μη δεσμικό ζεύγος, τότε το μόριο είναι γραμμικό. Τα δύο ζεύγη δηλαδή ηλεκτρονίων διατάσσονται ευθύγραμμα.

- Μη δεσμικό ζεύγος ηλεκτρονίων είναι το ζεύγος που ανήκει μόνο σε ένα άτομο.

2. Όταν το κεντρικό άτομο ενός μορίου(ή ιόντος) έχει τρία δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων και κανένα μη δεσμικό, τότε το μόριο είναι επίπεδο, καθώς τα τρία ζεύγη ηλεκτρονίων διατάσσονται τριγωνικά γύρω από το άτομο.

Ποια είναι με άλλα λόγια η θεωρία VSEPR;

Η θεωρία VSEPR είναι μια σειρά από κανόνες που εισήχθηκαν από τους Sidgwick και Powell καιν αναπτύχθηκαν από τους Nyholm και Gillespie για την πρόβλεψη της γεωμετρίας των μορίων των στοιχείων των κυριων ομάδων του περιοδικού πίνκα. Η θεωρία αυτή εφαρμόζεται με μεγάλη επιτυχία, καθώς είναι πολύ λογικό η γεωμετρία του μορίου να καθορίζεται με βάση τις ηλεκτρονιακές απώσεις. Και η θεωρία των μοριακών τροχιακών καθορίζει τη γεωμετρία των μορίων, με μια όμως εντελώς διαπορετική προσέγγιση, που βασίζεται στην αλληλοεπίδραση (αλληλοεπικάλυψη) των ηλεκτρονιακών νεφών. Η θεωρία VSEPR δίνει ποιοτικά τη γεωμετρία των μορίων (δεν προσδιορίζει τις γωνίες των δεσμών). Αντίθετα, η θεωρία των μοριακών τροχιακών προσεγγίζει ποσοτικά το θέμα της γεωμετρίας των μορίων.

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΜΟΡΙΩΝ – ΘΕΩΡΙΑ VSEPR (Βέσπερ)

Οι ηλεκτρονιακές δομές κατά Lewis δεν καθορίζουν τη γωνία μεταξύ των ατόμων, ούτε γενικότερα περιγράφονταν το σχήμα των μορίων. Η γεωμετρία των μορίων, δηλαδή η διευθέτηση των ατόμων γύρω από το κεντρικό άτομο, καθορίζεται με μια σειρά **από** κανόνες που προκύπτουν από τη θεωρία απώσεως ηλεκτρονιακών ζευγών της στιβάδας σθένους VSEPR (Valence, Shell, Electron, Pair, Repulsion).

Η βασική ιδέα της θεωρίας είναι ότι τα δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων του κεντρικού ατόμου απωθούνται και πάρνουν θέση στο χώρο, ώστε να βρίσκονται όσο το δυνατό πιο ήσηρια το ένα από το άλλο. Με ανάλογο τρόπο απωθούνται οι τετράδες ηλεκτρονίων των διπλών δεσμών, οι εξάδες των τριτλών δεσμών και τα μη δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων. Ο προσανατολισμός που τελικά που πάρνουν τα δεσμικά και μη δεσμικά ζεύγη ηλεκτρονίων εξασφαλίζει την ελάχιστη άπωση μεταξύ τους, ενώ το σύστημα αποκτά τη μέγιστη σταθερότητα (την ελάχιστη ενέργεια). Έτσι, διαμορφώνεται το σχήμα του μορίου.

VALENCE SHELL
ELECTRON PAIR REPULSION
(VSEPR)

ΑΠΟΣΗ ΣΕΝΓΩΝ ΗΛΕΚΤΡΩΝΙΩΝ
ΣΤΟΙΒΑΔΑΣ ΣΘΕΝΟΥΣ
(ΑΖΗΣΣ)

Ο προσδιορίσμός ΜΕΣΟΜΕΡΩΝ μόρφων μορίου βασίζεται στούς παρακάτω κανόνες:

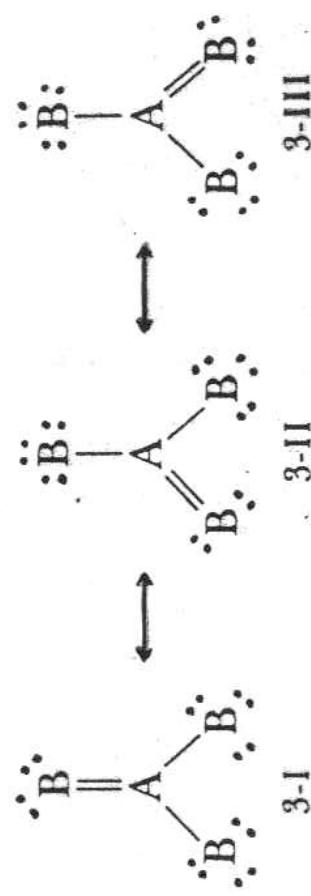
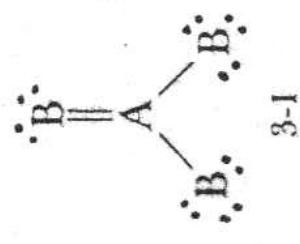
- (1) Τα όποια ΔΕΝ πρέπει ν' αλλάζουν δίσημη στις συνεισφέρουσεις στη μεσομέρεια μορφής.
- (2) Ο αριθμός των ΑΣΥΖΕΥΚΤΩΝ ιλεκτρονιών πρέπει να είναι ο ίδιος όλες αυτές τις μορφές.
- (3) Τα γειτονικά όποια ΔΕΝ πρέπει να έχουν διμοια φορτία και τα διανόμοια φορτία ΔΕΝ πρέπει να βρίσκονται σε πολύ απομακρυσμένα όποια.

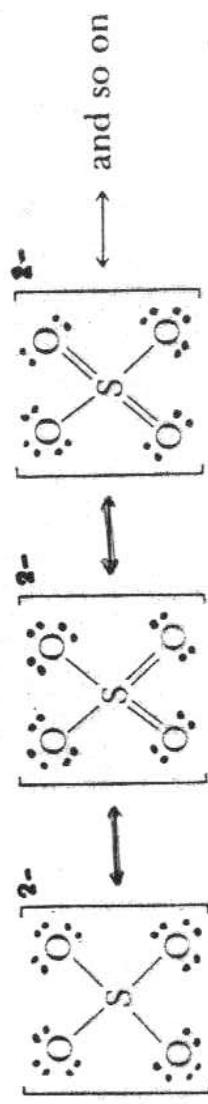
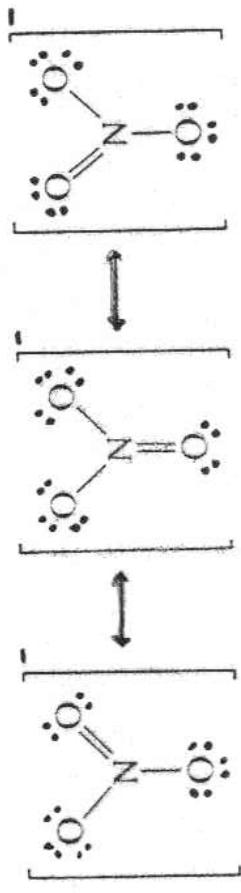
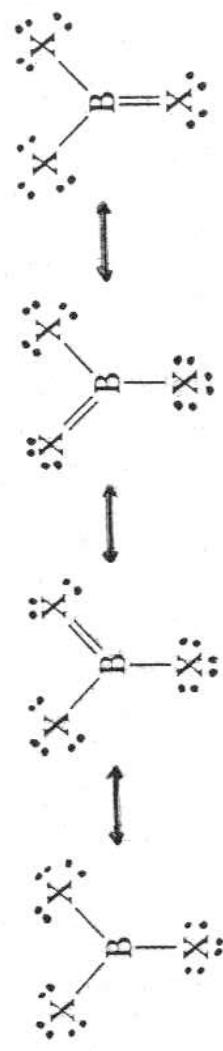
Η συνεισφορά κάθε μορφής που ΔΕΝ ήπακουει στούς παραπάνω κανόνες ήναι πολύ μικρή στη γενική Δομή του έξεταζοντού μορίου.

$+\delta, -\delta \Rightarrow$ περισσεια φορτίου σε σχέση με το απομονωμένο οιδέτερο μόριο.

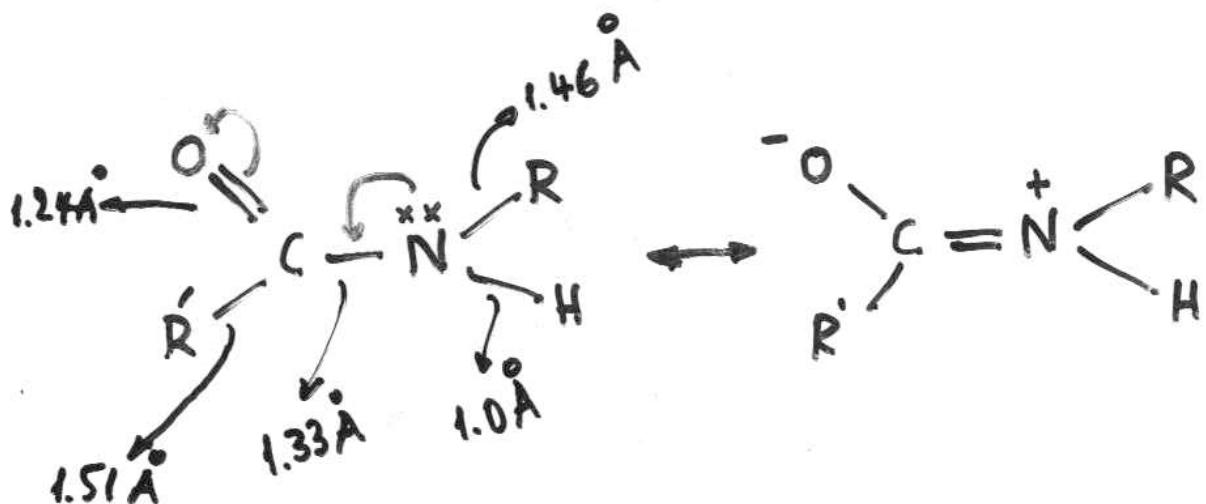
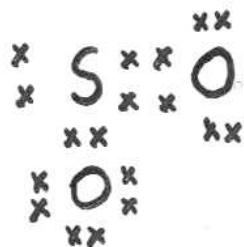
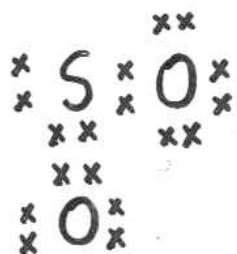
$(C) \rightarrow$ έχει άμελητεια συνεισφορά

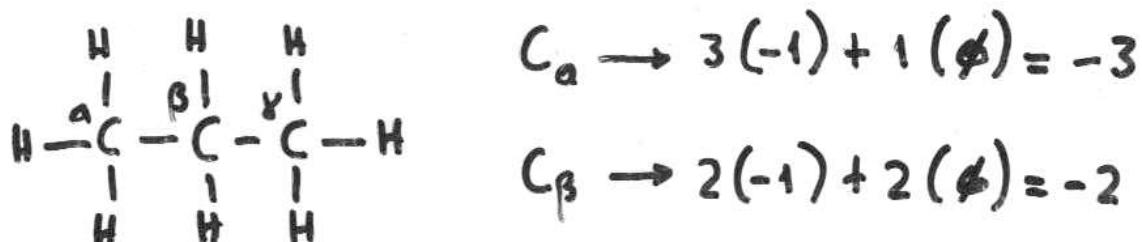
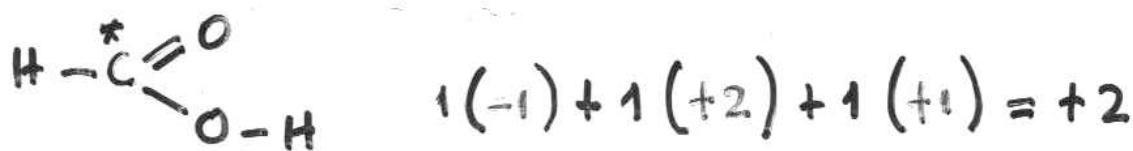
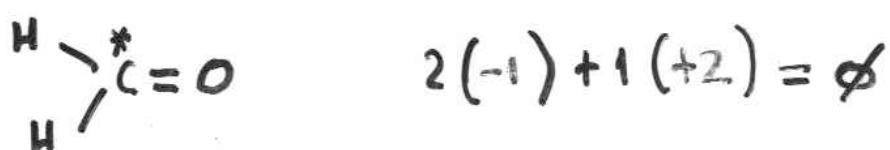
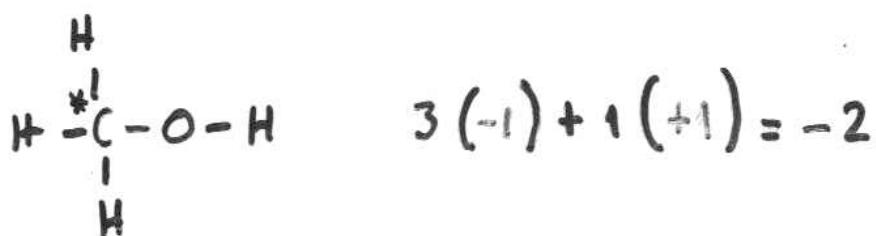
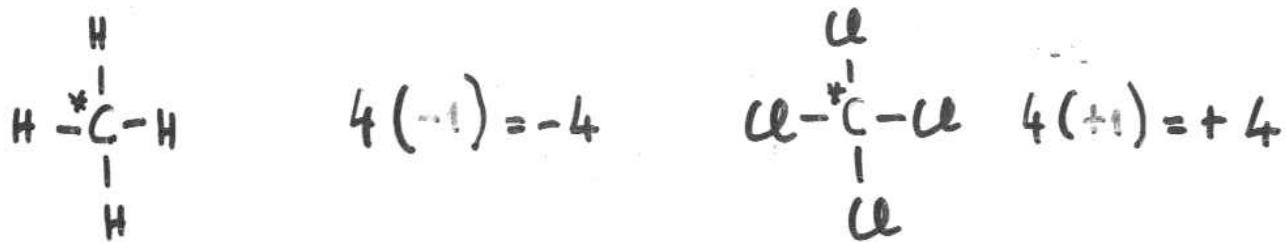

Resonance forms,

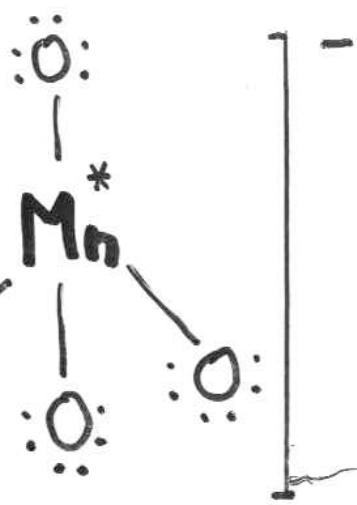
ΜΕΣΟΜΕΡΕΙΑ

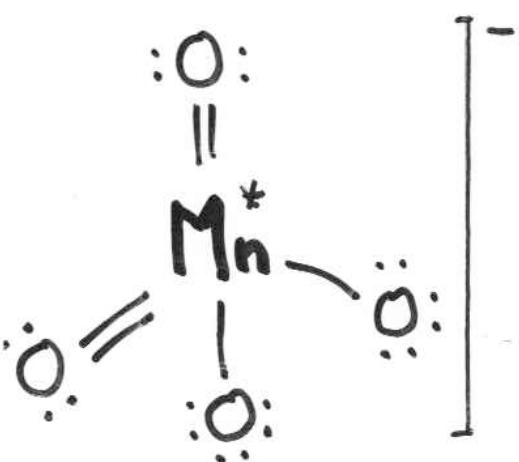

Mέσος όρος $C_\alpha + C_\beta + C_\gamma = -\frac{8}{3}$

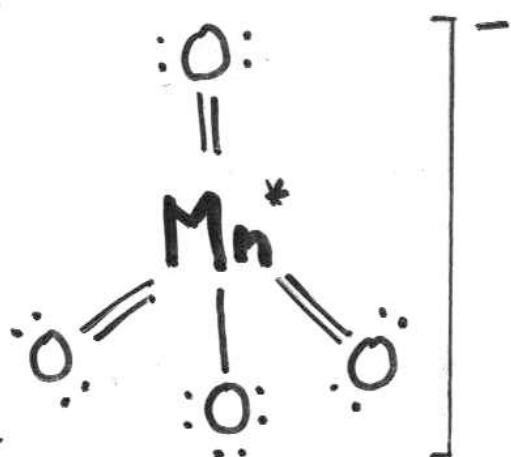
ΑΡΙΘΜΟΣ ΟΞΕΙΔΩΣΗΣ

$$\text{Mn} \rightarrow 4(+1) = +4$$

$$\begin{aligned} \text{Mn} &\rightarrow 1(+2) + 1(+2) + 1(+1) + 1(+1) = \\ &= +6 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{Mn} &\rightarrow 1(+2) + 1(+2) + 1(+2) + 1(+1) = \\ &= +7 \end{aligned}$$